

PM 2007: RVIII (Dnr 328-3975/2007)

Bekämpa våldet och främja en ny supporterkultur kring idrotten

Borgarrådsberedningen föreslår kommunstyrelsen besluta följande

1. En utredning tillsätts inom stadsledningskontoret som får i uppdrag att lägga fram en plan med åtgärder som skapar trygghet och stävjar våldet kring idrottsevenemang i Stockholm.
2. En politisk styrgrupp under idrottsborgarrådet ska leda arbetet.

Föredragande borgarrådet Madeleine Sjöstedt anför följande.

Ärendet

De senaste åren har det idrottsanknutna våldet ökat i Stockholmsområdet. Stockholms stad, de andra kommunerna i området, klubbarna, polisen och samhällets övriga aktörer behöver ta ett samlat grepp för att säkra tryggheten kring idrotten och stävja våldet. Av denna anledning har borgarrådet Sjöstedt tagit initiativ till att Stockholms stad tar ett samlat grepp för att lösa problemet.

Mina synpunkter

Den 24 september 2007 genomfördes det sista ordinarie Stockholmsderbyt i årets allsvenska. Matchen spelades som vanligt på Råsunda i Solna. Dagarna före matchen inträffade flera allvarliga incidenter mot båda lagen. Stämningen i medierna och på Internet inför matchen var uppskruvad och hotfull. Före, under och efter matchen var polisinsatsen omfattande. Men trots det var stämningen våldsam på flera ställen i Stockholmsområdet; i Kungsträdgården, i kollektivtrafiken och runt omkring arenan.

Så här har det varit kring varje fotbollsderby och många andra matcher de senaste åren, och även ishockeyn har drabbats av denna destruktiva supporterkultur där män använder idrotten som förevändning för att slåss. Centrala element i kulturen är överdriven alkoholkonsumtion, hotfullt och könsförnedrande språkbruk, våld och förakt för motståndarlaget. Detta dränker alla de positiva värden som idrotten också står för, och som är motivet till att vi för en politik som gör att fler stockholmare idrottar och motionerar, och att fler och större idrottsevenemang genomförs i Stockholm. Klubbarna och supporterföreningarna har ett stort ansvar för situationen, och måste vara ledande i arbetet med att skapa en trygg och trevlig miljö kring sina egna evenemang.

Men det idrottsanknutna våldet håller sig inte bara till och kring arenorna vid match. De senaste åren har det dessutom spridit sig långt utanför evenemangen. Det är inte ovanligt att klubbarnas så kallade firmor stämmer träff för att slåss helt oberoende av om det är match. Medlemmarna i firmorna är dessutom ofta omyndiga ungdomar, och firmorna är rekryteringsbas för annan kriminalitet och drogmissbruk.

Våldet och skadegörelsen medför också stora kostnader för enskilda medborgare, för polisen och för kommunerna i Stockholmsområdet.

De större klubbarna i Stockholmsområdet arbetar sedan länge tillsammans med flera offentliga aktörer för att förhindra våldet. Samarbetet med Fotbollsalliansen, Stockholmsalliansen, supporterpolisen och fältassistenterna är angeläget och har givit många positiva resultat. Klubbarnas initiativ under hösten att själva övervaka sina supporterklacker genom att använda arenornas kameror är också ett viktigt steg i rätt riktning.

Men arbetet har inte varit tillräckligt framgångsrikt. Och med tanke på de omfattande investeringarna i idrotts- och evenemangsanläggningar i Stockholmsområdet de kommande åren, måste tryggheten kring idrotten förstärkas. Idrottsinvesteringarna i Stockholmsområdet måste leda till en ny supporterkultur.

Det behövs nu en sammanhållen plan med åtgärder för att säkra tryggheten kring och på de enskilda idrottsevenemangen, men som också inkluderar problematiken med firmorna och kriminaliteten som dessa för med sig. Arbetet med denna plan ska göras i samarbete med de andra berörda kommunerna, offentliga aktörerna och klubbarna. Målet med planen ska vara att skapa en trygg och positiv stämning på och omkring idrottsevenemang i Stockholmsområdet, och stävja hela det idrottsanknutna våldet. En politisk styrgrupp under idrottsborgarrådet bör leda arbetet.

Jag föreslår att borgarrådsberedningen föreslår kommunstyrelsen besluta följande

1. En utredning tillsätts inom stadsledningskontoret som får i uppdrag att lägga fram en plan med åtgärder som skapar trygghet och stävjar våldet kring idrottsevenemang i Stockholm.
2. En politisk styrgrupp under idrottsborgarrådet ska leda arbetet.

Stockholm den 11 oktober 2007

MADELEINE SJÖSTEDT

Borgarrådsberedningen tillstyrker föredragande borgarrådets förslag.

Reservation anfördes av borgarrådet *Yvonne Ruwaida* (mp) enligt följande.

Jag föreslår borgarrådsberedningen föreslå kommunstyrelsen besluta att

1. i huvudsak bifalla borgarrådets förslag
2. följande synpunkter ska beaktas i direktiv till styrgruppen:

Att bekämpa våldet kring supporterkulturen är viktigt. Åtgärderna behöver fokusera på de sociala aspekterna i supportervåldet, det vill säga machokulturen och könsroller, i det här fallet den destruktiva kopplingen mellan män och våld. Det är viktigt att idrottsföreningarna tar arbetet kring jämställdhet och antidiskriminering på allvar. Inte minst hbt-frågorna är osynliga i idrottsföreningarna, vilket speglas i exempelvis språkbruket på och utanför planen.

I arbetet med att bekämpa våldet och främja en ny supporterkultur har idrottsföreningarna en nyckelroll, i och med sina relationer med supporterklubbarna. Därför är en nära dialog med idrottsföreningarna central för ett framgångsrikt arbete.

Stockholm stad är den huvudsakliga bidragsgivaren till idrottsrörelsen i Stockholm och har ett stort inflytande på idrotts- och friluftsföreningar, dels ekonomiskt men också genom tilldelning av tider i idrottsanläggningar. Det borde vara självklart att idrottsföreningarna kan visa ett aktivt arbete mot diskriminering, inklusive sexuell läggning, för att beviljas bidrag eller bli tilldelad anläggningstid av Stockholms stad. Detta arbete bör också inkludera supporterklubbarna.

I samband med Stockholm Pride föreslog Miljöpartiet att föreningar måste redovisa hur de aktivt jobbar med antidiskrimineringsfrågor, något som även idrottsborgarrådet anammade. Nu finns goda möjligheter att implementera förslaget i verkligheten och vi ser fram emot ett samarbete kring frågan.

I ärendet framgår inte hur styrgruppen ska vara sammansatt. Det är viktigt att den politiska förankringen är så bred som möjligt samt att någon eller några personer som har kunskap om supporterkultur ingår.

Särskilt uttalande gjordes av borgarrådet *Ann-Margarethe Livh* (v) enligt följande.

Att tillsätta en utredning som har till uppgift att framlägga en plan med åtgärder som skapar trygghet och stävjar våldet kring idrottsevenemang i Stockholm är bra. För att utredningen ska bli verkningsfull krävs det dock att supporterkulturen inte studeras som ett enskilt fenomen utan som en del av ett större samhällsproblem. Som det mycket riktigt påpekas i promemorian är det till övervägande del unga män och pojkar som är en del av den destruktiva supporterkulturen. Med en högerallians vid makten ser vi att just denna grupp av ungdomar och unga vuxna får allt mindre meningsfullt att göra på fritiden. Alkohol fria mötesplatser som exempelvis fritidsgårdar finns snart inte längre och det offentliga utrymmet blir överhuvudtaget mindre då centrumanläggningar privatiseras.

Den nuvarande borgerliga alliansens förslag till budget för 2008 innehåller en nedskärning på 10,8 miljoner kronor inom idrottens område. Vidare tänker man överlåta driften av sammanlagt tio idrottsanläggningar genom avknoppning eller upphandling. Trots att mycket blivit bättre är det fortfarande stora klass- och könsskillnader i fysisk aktivitet bland barn och ungdomar i Stockholm. För att komma till bukt med supportervåldet krävs det naturligtvis en annan politik. I vänsterpartiets förslag till budget för 2008 görs inga nedskärningar på idrottens område.

Idrotten har ett oerhört stort ansvar för de värderingar den står för. Som folkrörelse håller den inte bara på med idrott. Det finns en tendens till ovilja eller oförmåga inom idrottsrörelsen till att se att det finns en heteronormativitet och att personer med annan sexuell läggning – homo- och bisexuella - riskerar att stötas bort. Vi kan alla ta del av idrottsledares offentliga uttalanden som tydligt talar för att det behövs ett genomgripande arbete för att välkomna alla, vilket är vår övertygelse att idrottsrörelsen egentligen vill. Den negativa supporterkulturen handlar bland annat om detta. Utöver överdriven alkoholkonsumtion är kulturen bärare av en förvriden och perverterad mansbild som tar sig uttryck i könsförnedrande språkbruk och homofobi.